

УКРАЇНСЬКА ДУМКА

Б Д Л Е Т Е Н Ь

"СОДЗУ УКРАЇНЦІВ У ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ"

**UKRAINIAN
THOUGHT**

A
BULLETIN
of
THE ASSOCIATION OF UKRAINIANS IN GREAT
BRITAIN

Vol. 6. / 24. / London, 29-th April, 1947.

ЧИСЛО 6./24./ РІК.ІІІ.

ЛОНДОН, 29. КВІТНЯ 1947.

ЦІНА 6 ПЕНСІВ.

29. 4. 1918.

ДО МОРЯ.

Сколиком, крутізку, колесом
Гуляй Синє Морє! Співай!
Бий в берєги громоголосом
І хвилі під небо здіймай!

Викинь на плєса розгнівані
Вєсмертної слави віки,
Дні голосні, недоспівані
І предків чубатих лайки!

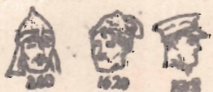
Викинь на плєса полемані
Ту славу, як дзвін, голосну!
Дні синьо-жовті, полумані,
Збуди з астигидлого сну!

Хвилі неповздержливим сколиком
Співай про бєасмертя століть,
Кни над загарбником-молохом,
Гримй про Дідів заповіт!

Сколиком, крутізку, колесом
Гуляй неозорє! Співай!
Букту й вогни громоголосом
У груди вливай - доливай!..

Кай же, кай ми доспіваето
Недоспіваний предками чин,
Хвилі чайками всїделаемо
І копливем до ясних далєчин!

Богдин БОРА.

УКРАЇНЦІ У В. БРИТАНІЇ!
Ч Л Е Н И СУВ!
НЕ ЗАБУВАЙТЕ ЗА СВІЙ
С О В Ъ З'О К

ОКЛАДАЙТЕ

ПО СВЯТАХ

Пройшли Великдень Святий.

Святкували ми, де перші в ряду Великодні Святий на чужині, однак цьогорічні Святий є дещо інші від цілого ряду попередніх. Цьогорічний Великдень - це вже другий з ряду наш спільний Великдень. Великдень серед нас іх, у рідному гурті і хоч на чужині, то все ж таки всі ті, що приїхали на Святий до Лондону, - у своїй рідній хаті. Ще рік тому назад не святкували ми Великдень так, як саме ми святкували його цього року. Правда, й то рік ми мали свою організацію, й торік на це велике свято ми вийшли разом із усіх за-кутків Великої Британії, однак кожний мусить з тим погодитися, що торічне святкування було дещо інше. Не всі же ми були разом. Багато менше нас було об'єднаних в нашій організації, деяке число перебувало в Італії, де обставини, якщо йдеться про українське життя серед морячів, були багате гірші. Сьогодні, за звичком наших друзів з Німеччини та невеликого числа на Середньому Сході, - ми всі згуртовані у Великій Британії. Наша організація багато численніша, чим вона була в той час минулого року. Ми здобули собі імя та розголос серед українського громадянства на чужині, ми приїхали власний дім, стали кріпше і твердіше на ґрунті. Те що рік тому назад було тільки мрії і бажаннями, що здавалося майже неможливим до переведення в життя, сьогодні стало дійсністю.

Й тому, коли святкуючи Великдень у власному домі, ми поглянемо назад на віддалі одного року, ми мусимо признати, що за цей час ми пройшли успішно, споряди кусень дороги. Ми справді поступили вперед, возпрек всім перешкодам, трудом і невдачам, які стояли на нашому шляху.

Правда, дехто може знайти, що на його думку небагато зроблено, що сказати, що багато більше чого можна було зробити, чи зроблено виконати краще. Декому може видаватися, що він зробивши не іншак, осягнувши країні висхідні свої праці.

Як воно було б, годі сказати. Та тут є одна певність: в наших обставинах ми зробили все, що тільки було можливо, щоб гідно виконати ті завдання, до яких наша організація була покликана, які є збережені в її статуті і які мають на меті допомогу і службу тій частині українського народу, що опинилася на землях Великої Британії. Й тому, не беручи під увагу обставин, серед яких організація приходить і приходить працювати - годі висказувати в такий чи другий спосіб своє незадоволення чи критикувати.

Бо кожний, хто без упередження і злої воли погляне на висхідні праці нашої організації від початку її існування до сьогодні, мусить признати, що зроблено все, що в наших умовах і в умовах можна було зробити. І хіба тільки людина злої воли буде

дівитися на праці нашої організації з негативної точки бачення. І хіба тільки така людина буде добачувати все те, що на їхню думку є вже піддавати його критиці, не дбаючи багато про те, як злову зарадити, як повести праці, щоб осягнути країні висхідні, не те такі, яких вона собі бажала б.

Організація СУВ - це наше спільне добро. Вона не зникла, щоб служити тільки одній групі людей чи одному політичному угрупованню. Організація СУВ, як кажемо, є спільним добром нас усіх, вона в однаковій мірі дбає про усіх членів, бо кожний член є її складовою частинкою. Кожний українець у Великій Британії, що став членом СУВ, взяв добровільно на себе обов'язок стати одним із малих членів, з яких складається уся організація. І як у кожному механізмі чи машині, кожне звено мусить бути добре, неушкоджене й мусить виконувати свою праці і тим самим спричинювати рух і праці цілого механізму, так і в кожному організаційному житті всі члени мусять справно і добре виконувати своє і обов'язки, щоб цілість згідно і позитивно працювала.

Якраз в такій точці погляду ми мусимо дивитися і на свій уділ в праці нашої організації. Якими звенями ми, кожний з нас зобов'язані надіємось? Чи працюємо справно, чи відмовляємось від праці і тим самим обв'язуємо дивом далі звена й утруднюємо праці, чи своєю незграбною в рещтов механізмі праці не спричиняємо замишання та несправно діяльності цілої?

Перш за все даймо собі відповідь на ці питання, і якщо будемо ширі з собою і ширі собі відповімо, тоді напевно відпаде потреба ставлення цілого ряду інших питань.

Ці Великденні Святий дали нам нагоду знову стрітнутися в більшому гурті, пізнати себе ближше, побачити власними очима те, що ми не могли бачити з віддалі, оговорити краще пізнати нашу дійсність. Витягнимо з цього відповідні висновки. Що ми знаємо добре, докожик воїх зусиль, щоб воно було не краще, в чому ми добачили але, звернімо на це всі свої сили й спроможності, щоб його направити, щоб виправити всі недотримання. Але до праці нам всім треба заєратися. Ніхто не сміє звичкувати, ах хтось другий прийде і те, що треба зробити - зробити. Ніхто, під ніяким видом не сміє ухилитися від певної громадської праці. Працюємо для себе і те, що зробимо, те й будемо мати. Кожний член організації має супроти неї певні зобов'язання, про які він напевно знає і їх він мусить справно і послідовно виконувати.

І якщо так ми всі будемо поступати, не ступати, побачимо, що зникне й слід дивного будь незадоволення, а на його місце прийде це найкраще із усіх душевних печувань - задоволення із добре сповненого зятего на себе обов'язку.

Василь ХМАРА

Світло Моря

ПОЕЗІЯ

День 29 квітня це ще один пропам'ятний день в історії України. День української чорноморської флотії, що назавіси останим для українського народу днем величчям і слави, бо 29 квітня 1918 року Чорне море посилає на своїх хвилях нову українську флотію під українськими прапорами.

Море відіграє величезну роль в політичній, культурній та господарській житті народу, бо воно в шляхом сполучення із іншими державами, краями, з усім широким світом. Теперішні великодержави завдячують у великій мірі зрост своїй могутності яким-сь своїм положенням над морями. Чорне море являється для України середником, без якого вона не могла стати сибірком, світовим державою.

Тому серед українського народу є підсвідомий гнів до Чорного моря, яке веде через Дарданелі - до Середземного моря, на океани, звільняє до всіх усюдь. Україна має всі прикмети, потрібні для нації-держави і хоче бути могутньою, а зв'язок з Чорним морем є мірилом не лише її величчя, але й самостійності та суверенності. Во хто є паном Чорного моря, той панує в Україні.

У кожній "вільній" хвилині Україна "іде" до Чорного моря, яким плывуть в Україну: світова цивілізація й культура, а з України - хліб та інші багатства. І чим ближче вона його, тим сильніше держить у своїх руках його береги, тим сильніше стоїть на своїх ногах. Це добре бачать наші ворогів-союзники і при кожній нагоді стараються нам його відібрати.

Хто може панувати на Чорному морі, мусить мати сильну флотію. Вона не тільки захищає нашу землю, не тільки обанує море й обочинить наші кордони, але буде лучним ком мід України й світом.

Не диво ж, що вже перший уряд відродженої Української держави звернув свою увагу на Чорне море та завоювання себе воєнної і торговельної флотії.

Після Берестського договору окремі держави помогли Українському Урядові звільнити Україну від окупації. На Крим пішов полк. Волобух із Запорізькими Корпусом, старавшись увійти в Крим поперед німецьких військ. Він рішився власними силами заатакувати Крим, що йому й удалось. Дня 22 квітня 1918 року Крим був в Україні

сських руках. Вся майже флотія була вібрана в Севастополі. Були там величезні на той час лінійні кораблі, кружляки, міноносці і т.п. А в 4-тій годині пополудні, виконувши наказ Уряду України з адміральського корабля "Юрія Пободоносця" пролунали пропам'ятні слова: "Флотія підняти український прапори!" Хвилиною безграничного зворушення й захоплення і на догалах замахали українські прапори.

Україна звилася з морем. Вперше від часів козаччини хвилі Чорного моря посилали українські прапори. Флотія і море вернулись до свого правного власника.

Та не довго тривала радість. Самість сподіваний військ Волобуха до Севастополя увийшли німці. У флотії настало замінання. Одні одиниці не заважаючи підлягати німцям, вийшли до Новоросійська, де попали в облі шевцьких руки. Спринували їх незавидна доля. Деякі кораблі сольовики потопили, інші забрали, а переміняли назви, вживають їх до сьогодні. Решту німці інтенували, по-вивилували свої прапори, а коло залози поставили варту. Аж пізніше, на основі договору з гетьманом, німці передали частину флотії в розпорядження Української держави.

Дальші історичні події не дозволили Україні розбудувати свою флотію та користуватись нею. На Чорному морі появились англійська та французька флотії, що частину української флотії вняли собі, а частину віддали денкінови. Цікаво, що та частина, що була в денкінів не й до сьогодні стоїть у французькій гавані африканській пристані Віверта, а коли більшовики домогались її видати, то українські еміграційні організації заперечували і Франція не видала її.

Депор, хоча він й не маємо своєї держави, то він досвідів віків ми повинні платити лебон і замінання до моря, Чорного, Українського моря зокрема, бо колись пойдє хвилина, подібно тій, що мала місце в Севастополі 29 квітня 1918 року, коли над Чорним морем, назвучи до традиції наших князів і гетьманів, знову замахуть знову жовті прапори флотії Української Самостійної Соборної держави.

Пен.

Богдан Кравців.

КОРАБЛІ.

Вже сирени на від'їзд гучний затруєили,
Золотий, дубний стяг піднесіте!
Бється серце і вється у парусах білих
Як вітер.

Хто сказав, що залізні оці кораблі,
Ще не наші човни паперові,
До їх ми зряжали малі
На потоки під бур і повінє!

Хто говорив, що мрії не сповнилися см
Наша флотія іде в океани
Бється серце і вється у парусах білих
В незнає!...

ВІВІВИ ВІВІВ ВІВІВИ

Богдан Бора.

МОЛОДІСТЬ.

Молодість!.. Уто вона - молодість?
Турки... Пожариша... Дим...
Родичі разом розстріляні,
В згарілах оацьківський дим.

Ось, вона, молодість! Молодість!
В лісі повішений орт,
Сестри з розуки посивіли...
Дико регочеться кат.

Молодість. Ось вона - молодість!
Громи ламать ліси.
Попелом, жульям, трупками
Вітер від згаріт несє...

Молодість... Уто вона - молодість?
Турки... Таоври... Бол...
Дула вогняні розварені,
В крові оселі мої.

Молодість. Ось вона - молодість!
Попели... Трупки... Дими...
Сонце вгорі над бакетами,
А за бакетами - мт.

Україна на морю

ФЛОТІЯ КНЯЖОЇ ДОБИ.

Флотія повстала в нас під впливом варягів, хоч початки плавання знали слов'яни і раніше. Военний корабель княжої доби був невеликий, містив яких 40 людей, був вилася із одного кадвого дерева, мав одну веслу, керму й вітрило, але годівня корувували його грецькі весла. За українських митрополитами й арабських держави перші морські походи на Крим, Малу Азію, Візантію та на Каспій сягають до IX віку. Як 18 червня 860 року появилася під Царгородом кавська флотія. Назвахувала вона 200 кораблів - на той час величезна морська сила. Царгородський патріярх Фотій писав про цей наскок: "Нарід не слашний, нарід про який дотепер ніхто не знав нарід який ми ставили на рівні з гевіляни ками, а таке здобув собі імя, такий став славний! Зневажуваний і одиний." Діяння до такого значіння і багатства.

Розу 907 вийшла кавська флотія під Царгородом знову під проводом князя Олега Царгородом капітував. З тих часів зберілася частина договору князя Олега з греками. Має вона велику ціну, бо це перший у історії договір України, перший акт Українського державного життя.

941 року під Царгородом завився князь Діор з флотов 1000 кораблів. Візантія знає вже тоді серйозний порох. Нев грів пор несподіванков заскоки гану флоту. 944 року похід був повторений й змусили царя Романа підписати мир.

У КОЖНІ

Морські походами славились як Святослав /968 похід на Дунай/, так і Володимир Великий /985 на волзьких болгар/. Були не рідкі походи княжої флотії на мавован /мабути по Прип'яті/ за Ярослава Мудрого.

Останнім великим морським походом була операція Володимир Ярославича проти Візантії в 1043 році.

МОРСЬКІ СИЛИ КОЗАЧЧИНИ.

Козацька флотія втворилася в другій половині XVI віку. Козацькі човни /цайки/ були на 20 метрів завдовжки, 3-4 м. завширшки та 2 м. заввисоти. Основа була з ірварового або липового лна, а на ній нависалась дошка. На човнах були дві мотги із вітрилами ці дві керми. Число гребців від 20 до 30, зазвичай 50-70 козаків і 4-5 легких гармат. Швидкість човна доходила до 15 км. на годину. Перша вістка про козацьку флотію походить з року 1492 /напад на татарський корабель під Тягинем/, а із XVI віком починається козацькі походи як Чорне море, і вє 1510 г. кримський хан навазав перетягнути через Дніпро ланцюг, щоб не пускати козацьких човнів вниз. Та не звачаючи на те, козаки й далі наважували на турецькі прибережні міста. Коли вони натрапляли на турецькі галери, вважали заповідь за ліше згинути, анді піддаватися, або безсоромно атакати, через те, хоч не будучи рівні силами, вони не ухилилися від битви, й часто поновши в розпучливе полуження, вони перемагали. А здобувши перемогу, вони часом на турецькі галерах і хали в Малу Азію, в Трапезунт, а кого захоплювали, брали в неволю.

Опріч дрібніших морських еспедицій було виконано ніяку великих походів із яких найбільші на Очакові /1545/, на Козлів /1567/, Київ /1602, 1608/, Варш /1616/, Царгород /1615/, Вілград /1688/, Кафу /1614/, ба навіть на малазійський Си-

ноп та Трапезунт /1615/ й гирла Дунай /109,1613/. Човні бувають від 16 до 80. Та батажів найбільше славились морський походами гетьман Петро Конашевич-Сагайдачний, перший із черги великих полководців політиків і дипломатів, що їх видала козащина. Він започаткував розвій козацької флотії, що після 1620 років виконала найбільші морські походи на Варну /1620 та на Царгород /1620, а 1624 як тричі/, а малазієське побережжя /1625/ з числом човнів від 140 до 400. Але вже 1625 р. польський уряд, боючись війни з Туреччиною, велів спалити частину човнів, та щоб не допустити козаків на Чорне море, вигулав твєрдині Кодак й перебив кількості заків на Балтійське море на барцяху шведами на човнах.

Після 1638 року самостійні козацькі походи на Чорне море припинилися, але українські козаки беруть ще участь в походах донців. Як соманків. Їх цінили за кєбулю хоробрість, що заскочені тєвєвєком, ми собі говорили: "Не волієся тікати на льдям, но що єтх всі народи знають, що хоробрості не дорівняє нам нікто на світі".

ФЛОТІЯ УКРАЇНЬКОЇ НАР. РЕСПУБЛІКИ.

Після зруйнування Січі заповоржчє воно-морського ремесла на покидали, але походи їхні відбувались тільки з наказу рідкохського уряду, який визнає заповоржчє при творенні своєї флотії. Відомі походи Антона Головатого на турків /Адждахан тє Ясєлєн 1787, Бендєри 1788, Кілія 1790/ та на Персію 1797, коли те йому допомагала піла каспійська флотія. 1828 року 2-гий дунайський заповоржчєвий полк робить свою службу на кораблях дунайської флотії.

За царської Росії маємо згадки про лінині українську самостійну флотію з надєжних кораблів царської флотії, як оск "Гайдамака", "Заповоржчє", "Кубанець", "раїна".

Українське життя.

НА НАШІЙ НЕ СВОЇЙ ЗЕМЛІ. ЧИСЛА ГОВОРЯТЬ.

/УПС/. Пресова Квартра УПА подає деякі статистичні дані про ольшевийкий терор в Україні. Віримо один лише витяжок: За час від 17. липня 1944р. до 17. липня 1945 року на просторі районів: Лопатин, Радеків, Сокаль, Мости великі, Рава Руська, Немирів, Магерів, Жовка, Куликів, Ярчів Каміняка Струмилева в Новомильщин ув'язнено 3.472 українців, вивезено на Сибір - 2.123 українців, в тому 899 жінок, 601 дитин до 14 літ життя та 624 чоловіків. Цих останніх багатьох не пошало, бо чимало опинилося в УПА, а інші скривались. Переважно вивезено старих. Їхні життя зруйновано. Воїно забордовано - 1917 українців, в цьому 1630 чоловіків, 120 старих, 99 жінок й 68 дітей нижче 14 літ життя. Спалено і знищено 2706 будинків. Зміщовано до ЧА - 14.392 українців. Знищено 40 церков та ув'язнено 28 священиків. Розкопано 545 могил українських героїв, або принаймні зв'язано на них хрести. Спалено 136 культурно-освітніх об'єктів, а на їх місці насаджуються советські пропагандистські садки.

В тому самому часі переведено 3.522 овлади на села та і.204 впрне закроених о олад на поля й ліси. В цих овладах узивчо різних родів зоро, як артилерії, танке ток, автоматів, літаків. Крім того звивано дуже часто двоетрових сталевих дротів для аивужування кривох у землі.

Ці руйну доповнять ще такі дані: ооль левича Москва заорала з цих районів при ольвно 83.665 сотнарів зовжа, 153.413 сот нарів оараооль, 44.050 сотнарів намі, 18469 сотнарів меса та 126.510 кубоетрових дера а. В цей спась ольшевийкий загароник перевисив граункову господарку гітларівськой Німеччини.

ПЕРЕВИХОДУТЬ ЗАХ. УКРАЇНУ.

/УПС/. "Радянська Україна" ч. 248, повідомяє зі Львова: "Львівська міська партія на організації надіслала 350 найбільш політично підготовлених комуністів на села

З упадком царської Росії в російській чорноморській флотії зразу ожили українські традиції. 1917 року поствала "Чорноморська Генеральна Рада" й під її впливом частина кораблів чорноморської флотії під часом української прапорі й до листопаду 1917 року цей прапор мав майже над половину згаданої флотії.

23.грудня 1917 р. утворено при Центральной Раді українській генеральній морській секретаріат /визнй міністерство/. Наказом морського міністра 13 березня 1918 року оголошено закон про українську державну флотію і про переобрання української державою всієї чорноморської воєнової і торгівельної флотії. Закон затверджено і оголошено 25. квітня 1918 року з наказом:

Д і л і й Ч о р н о м о р с ь к и й
Ф л о т і ї П і д г о л о с т и У к р а ї
н с ь к и й П р а п о р і
Наказ був виконаний 29. квітня 1918 року о годині 4-тій по полудні.

Склад української державної дівої флотії тоді був такий:
8 лінійних кораблів, з них 2 велетні - двадцати по 23.000 тон.

- 4 кружляки.
- 6 вайсмакок /гідрокрейсерів/
- 27 ескадерних міноносців, з них 13 велетних по 1100 - 1300 тон,
- 17 підводних човнів,
- 5 канонерських човнів на чолі із кан. човном "Запорожець",
- 6 мінерних загорондників.

Кілька дивізій сторожевих катерів, трая лавія, ціла флотія транспортна, кораблі окремого призначення а лінійним кораблем "Св.вряй Побідоносць" /11.000 тон/ на чолі.

/"ПЛАСТУН" 15. Лу. 1946./

Авгсбург.

xxx

области для допомоги в розгортанні підготовки до виборів у Верховну Раду УССР. Ці товариші виступатимуть по селах з доповідями, керуватимуть гуртками по вивченні конституції і "Договорення про вибори до Верховної Ради УССР"... В найближчі дні на села вийде для читання лекцій про сталінську конституцію та найдемократичніший в світі виборчий закон - 30 найбільш кваліфікованих лекторів з місцевої інтелігенції - професорів і викладачів ВУЗ-ів.

Знов же "в містах і селах Тарнопільщини - як подає "Радянська Україна" ч. 235, - відбулися дводенні семінари, в яких взяла участь 11 тисяч агітаторів. Крім пропагандистські сили області прочитали на семінарах лекції про новий патрістичний план відновлення і розвитку народного господарства ССРР і зокрема України, про політику партії ольшевиків в національному питанні, про роль Леніна і Сталіна в історії українського народу, про завдання соціалістичного будівництва в західних областях України, тощо"...

НЕЛЕГКО ЕКСПЛУАТУВАТИ ЛЕМКІВЩИНУ.

/УПС/. "Вечерній літа" ч. 352 опублікує репортаж Р. Квятковського п.н. "Підкарпаття пахне нафтою". Автор описує свої спостереження з поїздки на Підкарпаття, де особисто переконався, що: "чим оближе оувает нападти на залого копанель та робітників. В копанель Банькова одного дня воіно одного роітника, а наступного дня двох внаслідок цього роітники покинули праця, а повернулися на свої місця вноіно тоді, коли присув відділ війська для їхньої охорони.

До місцевості Тілява, де лежить олизько границі провалася група УПА та спалила будинки граничної сторони та декілька селянських хат. Недавно доменту знищено копанель в Тиряві Сільній. Крім нечисленних диверсійних груп, виступають банди, до начисляють від 1000 до 2500 людей. Вони озороєні в автоматичну зорою, а навіть мають гармати, і оудираються на наш терен в цораз інших околицях та задержуються у лісах... Банди складаються із репток армії ген. Власова, з членів УПА - підпольної української організації, з т.з. лемків, до іскодяють з вороже настроєних до Польщі українських верховинців, які замешкують північні уатіря Карпат... Вони заоходять навіть в околиці повітів Ясло і Кросно. На отверту боротьбу риваються тільки тоді, коли їх очочить наше військо. Одначе вони знаходять союзників у оагдах ВПН і НСЗ, які податть їм інформації про стан і становина польських військ. Тому до зорєйних сутичок доходить рідко. На села і на копанель нападають підступно та нечаяно. Им із поміччю приходять банди НСЗ, тому терени Підкарпаття стали найбільш неспокійною околицею країни. Шося треоа оуло ооставили густо військовими станціями, а дивізії ВП в Сяноку силкуються всіми способами опанувати ситуацію; одначе це не приходитьсь ляго. В сутичці під Тілявою, де бандити спалили село, розвоіно одну з численніших оанд, при чому у формальній отві повстанці понесли оольні втради, лишавши численних воитих і ранених..."

Про втради варшавської армії в них оо-зя автор не говорить нічого.

ЖИТТЯ СТУДЕНТІВ У ЛЬВОВІ.

/УПС/. Матеріальний стан львівських студентів невідрадний, хоча кожний одержує 200 рублів стипендії і на картку 400 грам. хліба. Осід у студентській харчівній коштує 3 - 4,50 дуо. Обід дуже сладевий, ос началний харчівень крадуть. Снідань і вечер немає. Студенти з ольших околиць одержують піддержку з дому. Але притяжй, болово зі Східної України - голодують. Не дивно, що чимало студентів займається дро - ним промислом" у трамвах й на оазарах. Крадуть де що можна.

У студентських гуртожитках панують захливі відносини; часто сплять студенти на

долівках, без сінників, на одному покри - валі. Моральний стан ще гірший. Завелась по гуртожитках проституція, поидрились же неричні недуги. В Торговельному Інституті директор декілька разів грозив, що за про ституцію в гуртожитку оуде викладати студентів зі школи. Це не помагає. Дух морального розперезання занесли студенти учасники "партизанських червоних отрядів". Во ни вважають себе на стількі заслуженими, що дозволять собі на все.

УПА ПІДМІНОВУЄ ШОСИ.

/УПС/ Варшавська газета "Вечерній літа", ч. 250, повідомяє: "Диверсійна діяльність фашистських оанд дається оосолово в знаки в східних околицях Льволицини. Банди з під знаку УПА стали такі о чаїдуни, бо атакують навіть військові табори. Недавно, впр., в околиці села Модрин банда з 40 осіб зорвола засідку на військову автомобільну колоно, до везла вантаж до Грошовока. В одному місці підміновано шосе так, що передує вантажне авто вилетіло в повітря. Машина з вантажем згоріла. Спроса атаки на інші авта не вдалась..."

ВИТАНЯТЬ З РІДНОЇ ЗЕМЛІ...

"Дзєннік Польскі і Дзєннік Жолнеза" із 21.2.49. повідомяє, що в рамках договору з Росією переведено переселення українців з Польщі на советську територію.

Із одного ряхівського воєвідства виселено 262.874 українців, а земля, до де них належала, розділено поміж польське на селення. Таким спосом о українське населення в найдаліше висунаних на захід повітах /арнавському, червоорському, лівському та ряхівському/, до віками вдерувалась при своїй релігії й національності; аспуереч всім асиміляційним впливам, задокументувочи свою негнутність остати на своїому, як рівнозводокументувочи, куди сягали колись кордони української держави - тепер відомим російським спосомом за одним махом переселено..."

Не треоа вже оуде тепер аживати різних статистичних тривків для виказання, до українців на тих теренах немає, як це оуло роєлено до війни.

Ці землі спольщено цілковито і то за одним попаненням.

Таку саму операцію переведено також у левонському воєвідстві на терені повітів гросошівського, володавського та гоманівського.

В наслідок переселення українців, залишилось 36.000 вільних господарств. Коли на одне господарство числито тільки одну сімю із пересічно 5-ма членами родини, то число виселених з тих околиць українців вивесе круглою 200.000 осіб.

І тут до війни статистика шильно скривала присутність українців.

Із усіх найдаліших західних українських земель виселено ольшко пів мільона українців. Іх виселено із прадільних зе - мель, в яку вложена праця покоління, ім на орано всі їхні наооаня й вислано їх з нічим на гучочасну паншину... Іх виселено проти їх волі.

Але тепер такі чася. Воля оідинці у "демократичний" устроєк не мае ніякого значення. Та в нашому коняятті це на завжди остане тільки актом орутального насилья.

КРИВАВИЙ БІЙ: ПОЛЬДА - УКРАЇНА.

Швецька газета "Афтовождет" повідомяє під таким наголовком: "На днж /йдеться про останні дні тегоорічної амии - прим. ред. "У.Д."/ розвинутися фактично великий біій у полудняній Польщі між польським військом й українськими націоналістами. 106 українців полягло у важкому бор., до тривав декілька дів. Здобуто велике число зорої".

Вістка в шведській пресі взята із повідолення варшавської преси, і тому в нії нічого не говориться про польськї втради.

/У П С/

НОВІ СІТИ ЧУВАТИ?

У В. БРИТАНІЇ.

У Великій Британії недавно впроваджено новий бюджет. Силою нового бюджету зменшено особисті доходи та податки на нерухомість, натомість встановлено податок на подачу газу та електроенергії та підвищено ціни на тютюн й папіросів.

Дня 16 квітня ц.р. жидівські терористи були підслухані вибуховою часовою бомбою в одній із державних будинків в Лондоні. Бомба не вибухла, бо в час її знайдено. Згодуються, що це було зроблено в наслідок страчання двох визначних жидівських терористів в Палестині, яких цього смогдо дня страчено.

До В. Британії має приїхати кілька десятків тисяч переселенців з Європи, до яких праці. Тут вони одуть називатися не Д.Д., але Європейські Осотничі Робітники. Мин. тижня приїхав перший тран спорт тих робітників, чоловіків й жінок всіх віків 1000 осіб, між якими приїхало також чимало українців. Від тепер ко тина буде приїждати оіля 1000 переселенців.

В ДАНІЇ

Данський король, Христіан X помер в неділю 20 квітня. Новим королем Данії проголошено й Короною Фрідріха IX.

Король В. Британії проголосив двох неву залобу на англійському королівському дворі.

В ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ.

В Чехословаччині проголошено новий пресовий закон. На підставі того закону ніякий часопис не може бути приватної власністю видавця. Всі часописи мають належати до держави, або признаних держав інституцій.

В РУМУНІЇ.

В квітні улийшов в життя закон в Румунії, яким надається повну амністію всім тим селянам, які по війні заборали були землі чи майно земельласників.

Уряд Румунії одобрив закон про заведення советів по селах і містах.

В МАДЯРЩИНІ.

В Мадярщині відбувається судовий процес проти "антирепубліканських змовників". Большевики в своїй пресі дуже хвалять мадярський уряд за його стремління до "демократизації" країни.

Мадярський правий часопис "А Гольнап" змінив стаття, в якій оповідає, як комуністи вербуват своїх членів в Мадярщині. Комуністична партія висилає по від-

дних селах своїх агентів, які прокидаються ремісниками, направляючи господарського знайдю. Направляють плуги, начиння і т.п., за напругу беруть гроші та адресу господаря. За кілька днів до цього господаря приходиться членська вказка комуністичної партії й посвідка на гроші, які він заплатив за напругу, але в посвідці вони перечислені на членську вкладку. Та же ім говорить, що "той партії вони вже не можуть покинути."

В ПРОСЛАВІЇ.

В Прославі ведеться пропаганда за добросусідськими взаєминами із демократичної Італії, натомість ведеться строга пропаганда проти Австрії. Тито, як відомо, домагається від Австрії звороту деяких територій.

Комуністичний преміер Хорватії, Бакарич відвідав в термі архієпископа Степініка, який відбуває кару 16 літ тюрми, засуджений Титом. Бакарич сказав архієпископові, що якщо він попросить ласки у Тита, тюрма йому булаб дарована і він міг би свободно опустити Прослав. На те архієпископ Степіняк відповів: "Я нікого не буду олагати, що мене звільнив Одиноко, про що я просив, є нова судова розправа, але в тому слухай, я хотів би, щоб мене судив мій народ, а не кому ністична партія." Він заявив, що ніколи не покине своєї батьківщини.

3 того часу Бакарич уступив, а на його місце преміером став Марісико.

В ПОЛЬЩІ.

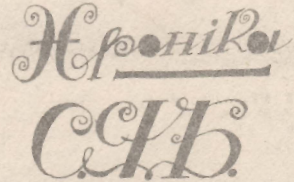
Польща є дуже незадоволена з приводу американської та британської постави відносно західних кордонів Польщі. Англичоси кають, що ці кордони не треба зредувати. В останньому часі в Польщі ведеться сильна пропаганда, яка має на цілі узаєднати польські претенсії до "відвисканих" земель.

3 днем 4. квітня минув річниця амністії для підпольних організацій. До дня 10. квітня піддалось 27,286 членів підпольних організацій.

Польський римо-католицький епископат видав меморандум, в якому домагається, щоб у виді нової конституції Польща була в першу чергу християнською державою, а дальше, щоб католицька релігія в Польщі мала більшу свободу.

В СССР.

В Москві дальше йдуть наради на мировій конференції. До тепер членів не можуть в нічому погодитися й нічого ще не вирішено. Загально думають, що ця конференція розвіється і треба буде пізніше скликати нову конференцію, тим разом вже не в Москві, а де інде.

ІЗ ЖИТТЯ ОРГАНІЗАЦІЇ.

Наради членів СДБ в Лондоні.

Підчас цьогорічних Великодніх Свят у дня 13. квітня 1947 року до Лондону зі'халося понад сотня членів СДБ. По вислуханні Служби Божої та Спільному Свяченому, яке було влаштоване місцево Студентською громадою, відбулись наради членів у великій залі власної домовки.

Прочитано великодні привітання для організації від інституцій та поодинокі осіб й приступлено до нарад.

Члени із звітів Управи довідалися про праці й здобутки організації за час від Загальних Зборів, а в головному було йзясовано справу набутий власного дому.

Після цього визначалось дискусія на теми порушені в попередніх докладах.

Учасники у висліді дискусії ухвалили резолюції, які цілкомито одобрили дотепершні акції Управи в справі набутий та ведення дому, та твердо постановили доложити всіх зусиль, щоб сплатити довг в якнайкоротшому часі.

Багато учасників виголосило промови, в яких підчеркували вагу великого почину організації в сповненні стремління українців в В. Британії - створити українську станицю в Лондоні і звизвати присутніх ділом при всякій нагоді причинитись до допомоги в цьому ділі, сповняючи тим самим свій громадський обовязок.

Такі наради членів відбулись також в Единбургі та в Манчестері, куди були віделеговані члени Управи.

КАНДИДАТ Ч. 6.

1. Подяка за Святочні Побажання.

Управа СДБ пием дорогов складає всім Хвальним Установам та П. Т. Особам за прислани побажання із нагоди Христового Воскресення, миру і сердечну подяку.

2. Списки членів.

Звертаємось до всіх наших Мужів Довіря щоб вони негайно переслали до канцелярії СДБ списки членів, які перебувають в їх місцевості. Також провимо негайно повідомляти нас про всякі зміни в особистому складі їхніх груп.

3. Правильне адресування.

Звертаємо увагу членів на правильне адресування листів до канцелярії СДБ. Імен по листу 49 Лінден Гарденс, треба віразно писати "4." /що воно виглядало як друковане/. Во "4" писане нашим способом, англійські листосотні уважають за "7" і з цього виходять непорозуміння, а навіть можуть пропадати листи.

4. Справа преси.

Починаючи від цього числа ми будемо в стані висилати більшу скількість часописів членам. Будемо висилати як давніше на руки Мужів Довіря для розділу між членами. Обовязком Мужів Довіря є зіорати від членів належність за кожне одержане число часопису і переслати гроші негайно до канцелярії СДБ. Ціна кожного числа часопису виносить 6 пенсів. Часопис буде міг повьявлятися дальше тільки тоді, коли читачі будуть за него платити.

У пра ва СДБ.

Ш О В І Д О М Л Е Н Н Я .

"Церковне Управління Західно-Європейської Епархії Української Автокефальної Православної Церкви" повідомляє, що канцелярія Управління, починаючи від 25-го квітня ц.р., розпочинає стати урядування й ослугу вірних Української Православної Автокефальної Церкви, що перебувають на теренах Бельгії, В. БРИТАНІЇ, Голандії, Франції і Швейцарії.

Адреса Церковного Управління: EGLISE ORTHOXE AUTOCÉPHALE UKRAINIENNE, Administrateur du Diocèse de L'Europe Occidentale, 71, Blvd. Vimeau, Paris - Neuilly (Seine), F R A N C E.

В и д а в н и ц т в о СДБ повідомляє, що в канцелярії СДБ можна наоути такі власні видання, за попередним надісланням грошей:

- 1. Спіть, хлопці, спіть - збірка статей і віршів про участь українців у II-ій світовій війні. Ціна 1 шил. 6 пенс.
- 2. Т. Шевченко: ПОВЕРІЙ. - Вибір поезій Т. Шевченка із портретом та хитписом автора. Ціна 2 шил., 6 пенс.

В канцелярії СДБ можна також замовити календарці на сікутий рік в ціні 1 шилінг й 6 пенсів за штуку.

Вже 31 воєків посилає пакки дітям наших переселенців в Німеччині. Хто черговий? Надайте оліжчих інформацій та адресів дітей, пишті на адресу:

T. DANKLOW, ADDERLEY HALL CAMP, Nr. MARKET DRATON, S A L O R.

На відповідь прошу залучити значок.

ВИДАВНИЦТВО "НАША КУЛЬТУРА" в Парижі видало дві збірки поезій і Мітрополита Іларіона /Дра. Івана Огієнка/:

- 1. Легенди Світу, стор. 93;
- 2. Марія Єгиптянка, стор. 78;

Осі ці книжки можна наоути в канцелярії СДБ в ціні 8 шилінгів з пересилков за кожну. Вислається тільки за попереднім надісланням грошей.

"УКРАЇНЬСКА ДУМКА" - Вмлетень Організації "Соза Українців у Великій Британії" /СДБ/. Видає СДБ. Редагує: К о л е г і я.

"UKRAINIAN THOUGHT" - A Bulletin of the Association of Ukrainians in Gt. Britain. Published fortnightly by the Association of Ukrainians in Gt. Britain, 49, Linden Gardens, London W.2. for its MEMBERS USE ONLY.